Romancer og Sange

af

DANSKE KOMPONISTER.

2[den] SERIE.

Gade Niels W. Den lille Frugtsælgerske.
Gade Niels W. Fluen (Fluen flyver om Lysets Skin.)
Steenberg Jul. 2 Sange 1.) Du kommer –
2.) Paa Söndag Aften.
Berggreen A.P. Den Gamles Bön (Sidste Komposition.)
Hartmann J.P.E. Salomons Sang i Vinhaven.
Heise P. Örnen löfter med stærke Slag.
Hvorfra kommer Du, du lille Stjerne ?
Bay Rudolph. Fader jeg maa have Penge.
Bay Rudolph. O lad dem flagre
Bay Rudolph. Hjemve.
Malmqvist C. Ved Solnedgang.
Bay Rudolph. Fred hviler over Land og By.
Heise P. Verner og Malin. (Hun var saa ung,)
Rung H. Kirkens Tröst.
Rung H. Sov du dyreste Gutten min.

Gade Niels W. Kong Valdemars Jagt. (Paa Sjölunds fagre Sletter.)
Bruun E. Længsel. (Jeg kunde sletikke sove.)
Bechgaard Jul. 12 Sange. Op. 5. H. 1. 2.
Hansen. C. J. Din Mund.
Heise P. Græd ikke mer, du lille Mö!
Grandjean A. Du spörger, hvem hun ligner.
Heise P. Husker Du i Höst.
Rung H. Af Marmor er det bygget.
Rung H. Kirkeklokken og Paaskeherberget.
Samme V. 2 Sange. Lille Ella og Lærken
han er en Morgenmand.
Heise P. Den unge Lærkes Foraarssang.
(Blæs Söndenvind.)
Rung H. Min Falk den flöi.
Ravnkilde Niels. Vuggevise. (Svale Vind, sagte Vind.)

KJÖBENHAVN

Wilhelm Hansen's Musik-Forlag.

Nº 7. HJEMVEE.

Andantino animato.

VIOLONCELLO OBLIGATO

PIANO.

p leggiermente.

dol.

p

rf

cresc. rf

p

p

rf

dolce pp

pp

rf rall.

dolce

p

cresc.

V. 1. Un - der-li-ge Af-ten-luf - te! hvor - hen vinker I min Hu?
V. 2. Mat - te Sol! bag Bjergets Ste - ne Lu - e-rød du sinker ned;
V. 3. Nor - ges Søn! jeg vel kan min-des, du har sagt med smeltet Bryst,

p

1. sva - le mil-de Blomster-dufte! Siig hvorhen I bøl - ge nu?
2. og nu sidder jeg al - e-ne her i dunkel Een - som-hed.
3. at i Hjemmet e-ne findes Ro - - - - - lig-hedens san - de Lyst;

rf

rf

Violonc.

rf *rf*

f

cresc.

1. gaaer I o-ver hviden Strand til mit elsk - te Fø - de-land?
2. Hjem - me var der in-tet Fjeld; ak, saa er jeg u - de vel?
3. Schwei - zer! som paa Klippen boer, du har talt de sam - me Ord,

cresc.

f

rf

1. vil I der med Eders Bølger tolke, hvad mit Hjerte døl - - - - - ger?
2. skal i Nat ei barnligt blunde ved min Herthas grønne Lun - - - - - de.
3. hel - lig Længsel drev med Vælde begge til de vante Fjel - - - - - de.

p

sf cresc. sf rall. pp

V. 4

Troer I da, kun Klippen ene
Præger sig i Hjertet ind?
Ak! fra disse nøgne Stene
Vender sig mit mørke Sind.
Synger Granens, Fyrrens Lov!
Hvor er Danmarks Bøgeskov?
Gustne Flod, som her sig krummer,
Dysser ei min Sjæl i Slummer.

V. 5.

Hjemme rinder ingen Floder
I en siid og leret Grav:
Livets Kilde, Glædens Moder
Breder sig, det sølvblaae Hav;
Slynger sig med venlig Arm
Om sin Datters fulde Barm,
Og ved Blomsten sig forlyster
Paa Sjølundas unge Bryster.

V. 6.

Stille, stille! Baaden gynger
Hisset mellem Siv og Krat;
Smukt en Mø ved Cithren synger
I den tause Sommernat.
Rene Toner! Milde Lyst!
Hvor du strømmer i mit Bryst.
Men hvad savner jeg og græder,
Da hun dog saa venlig qvæder?

V. 7.

Det er ei den danske Tunge,
Det er ei de vante Ord!
Ikke dem, jeg hørte sjunge,
Hvor ved Hytten Træet groer.
Bedre, skjønnere maaskee,
Ak! men det er ikke de;
Bedre troer jeg vist hun qvæder,
Men tilgiver, at jeg græder!

V. 8.

Tager ei min Sang for andet,
End et ufrivilligt Suk.
Længselsfuldt heniler Vandet,
Aftnen er saa blid og smuk.
Mangen saadan Aftenstund
Sad jeg i min kjære Lund;
Mindet vender nu tilbage,
Det er Aarsag i min Klage.

V. 9.

Tidlig misted jeg min Moder,
Ak! det gjorde mig saa Vee!
Danmark er min anden Moder,
Skal jeg meer min Moder see?
Livet er kun svagt og kort;
Skjæbnen vinker længer bort,
Skal jeg med den sidste Varme
Slutte mig i hendes Arme?

A. Oehlenschläger